

Γιατί να ψηφίσουμε Αριστερά

Του Γιάννη Μηλιού

Το ζήτημα που απασχολεί σήμερα το κίνημα, την αγωνιζόμενη νεολαία, τον κόσμο που γέμισε το καλοκαίρι το Σύνταγμα, τους εργαζόμενους που ήταν παρόντες στις μαζικές απεργίες του Οκτώβρη, τον κόσμο που ξέσπασε το Φλεβάρη όταν ψηφιζόταν το δεύτερο μνημόνιο είναι: *Μπορούν να αλλάξουν κάτι σήμερα οι εκλογές;* Για να απαντήσουμε στο ερώτημα αυτό πρέπει να εξετάσουμε πώς φτάσαμε σ' αυτές τις εκλογές.

Η ταξική πάλη αμφισβήτησε το καθεστώς έκτακτης ανάγκης του μνημονίου σθεναρά για δύο χρόνια. Το κύμα που θα ξεκινούσε με την πρώτη μεγάλη απεργία της 5ης Μάη ανακόπηκε λόγω των γνωστών τραγικών γεγονότων. Παρ' όλ' αυτά η *κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αποδυναμώθηκε* και οι αποσπασματικές αλλά δυναμικές απεργίες σε πολλούς κλάδους προοιωνίζαν την εκρηκτική συνέχεια. Το 2ο μνημόνιο έθιξε μεγαλύτερα κομμάτια της κοινωνίας και το αποτέλεσμα του ήταν το μεγαλειώδες κίνημα του Συντάγματος, ένα κίνημα που εντάσσεται στο μεγάλο κύκλο παρόμοιων κινήματων σε ολόκληρο τον πλανήτη και καθορίζει ιστορικά το περιεχόμενο της παγκόσμιας καπιταλιστικής κρίσης.

Η κυβέρνηση Παπανδρέου στις 15 Ιουνίου σχεδόν έπεσε. Κατέστη σαφές ότι πρόκειται για ένα πλήρως απονομιμοποιημένο σύστημα. Μόνο η θηριώδης καταστολή της 28ης-29ης Ιουνίου μπόρεσε να διατηρήσει τη λαομίσητη πια κυβέρνηση στην εξουσία. Τον Οκτώβρη έρχονται οι απεργίες και οι καταλήψεις δημόσιων κτιρίων και την ώρα που το σύστημα πανηγύριζε το PSI, δηλαδή την περαιτέρω μείωση μισθών και συντάξεων, ένα εκπληκτικό γεγονός, η αμφισβήτηση της ίδιας της παρέλασης και του δικαιώματος του Προέδρου της Δημοκρατίας να παριστάνει ότι «δεν τρέχει τίποτα» και στην ουσία να συναινεί στην εξαθλίωση της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού ρίχνει την κυβέρνηση Παπανδρέου.

Το καθεστώς φοβάται το «τυχαίο γεγονός» που θα μπορούσε να τινάξει την εύθραυστη κανονικότητα στον αέρα και πορεύεται με άγχος μέχρι την ψήφιση του 2ου μνημονίου. *Ο παλλαϊκός ξεσηκωμός της 12ης Φλεβάρη είναι στην πραγματικότητα η προκήρυξη των εκλογών.*

Οι εκλογές αυτές επιβλήθηκαν από τον αγώνα του κόσμου της εργασίας, των

άνεργων, των νέων. Οι εκλογές αυτές δεν είναι σαν όλες τις προηγούμενες, δεν είναι ένα τυπικό αποτέλεσμα του κοινοβουλευτικού συστήματος, είναι αποτέλεσμα της ταξικής πάλης από το Μάιο του 2010 μέχρι σήμερα.

Μπορεί το κίνημα να μην πέτυχε μέχρι τώρα την ανατροπή των μνημονίων αλλά πέτυχε να αμφισβητήσει την επιβολή ενός πλήρως ολοκληρωτικού συστήματος χωρίς εκλογές, την αξία του οποίου προπαγάνδιζε με πάθος όλο το τελευταίο διάστημα το σύστημα της τραπεζοκρατίας και του ελληνικού κεφαλαίου, που στοχεύει στην αύξηση της εκμετάλλευσης της εργασιακής μας δύναμης μέσα από τα μνημόνια. Το κίνημα πέτυχε να έχουμε το δικαίωμα, μέσα στο πλαίσιο του αστικού δημοκρατικού συστήματος, να εκφράσουμε την αντίθεση μας. Να αψηφήσουμε τα ψεύτικα διλήμματα, να αγνοήσουμε τους εκβιασμούς. Να επιβάλλουμε μια αλλαγή στο πολιτικό σκηνικό που τρομοκρατεί τις ελληνικές κυρίαρχες αστικές τάξεις και τους συμμάχους τους, και στέλνει μήνυμα σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Η έκτακτη κατάσταση που ζούμε μας επιβάλλει να είμαστε πρακτικοί. Η αποχή μας στηρίζει τα κόμματα του μνημονίου. Να χρησιμοποιήσουμε τις εκλογές που κερδίσαμε με τον αγώνα μας στους δρόμους για να βγούμε από αυτό το αδιέξοδο. Να ψηφίσουμε ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ και να θέσουμε όλα τα κόμματα της Αριστεράς προ των ιστορικών ευθυνών τους.

Να ψηφίσουμε ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ για να καταργήσουμε όλους τους νόμους και τα μνημόνια που μας εξαθλιώνουν. Να ψηφίσουμε ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ για να αμφισβητήσουμε την πορεία της Ευρώπης προς τον ολοκληρωτισμό. Να ψηφίσουμε ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ για να δυναμώσουμε τους αγώνες των εργαζόμενων και των ανέργων. Τους αγώνες μας.